

tw TEATR WSPÓŁCZESNY W SZCZECINIE

DOM NIESPOKOJNEJ STAROŚCI

TEKST I REŻYSERIA: MICHAŁ BUSZEWICZ

WYOBRAŹ SOBIE, ŻE JEST ROK 2100.

Piętnaście procent populacji Europy jest po osiemdziesiątce, a Polska ma mniej niż 30 mln obywateli. Świat się zestarzał. Wskaźnik dzietności poleciał na łeb na szyję. Do popularnych i bardzo pożądaných zawodów należą geriatra i gerontolog, a światowe miasta prześcigają się w rankingach Miast Przyjaznych Starzeniu.

By sprawniej radzić sobie z codziennością, osoby w dojrzałej i późnej dorosłości (dawniej seniorzy i seniorki) zbierają się w konsensualne grupy. Wspólnie żyją i decydują. Do najpopularniejszych form mieszkalnictwa należą właśnie te o charakterze wspólnotowym.

Zawrotną karierę robią *coliving*, *sharehome* czy *cohousing*, czyli wariacje na temat idei wspólnego życia i mieszkania. To więcej niż chwilowa moda, to wymóg demograficzny. Rozpowszechniony jest zwłaszcza *cohousing* – kooperatywa mieszkania i budowania, która zapewnia balans między tym, co prywatne i tym, co wspólne. To bezpieczne i tanie rozwiązanie pozwalające na projektowanie domów i ich otoczenia, skrojonych na potrzeby starzejącego się społeczeństwa. Wspólne życie jest łatwiejsze – współdzielili się koszty, wspólnie podejmuje decyzje, rozwiązuje problemy, remontuje czy inwestuje. *Silver cohousing* kwitnie. Mieszkanki i mieszkańcy gromadzą się we wspólnych przestrzeniach, pielęgnując ogrody, dzieląc hobby, korzystając z rekreacji czy razem gotując.

Ważne są zwłaszcza aspekty społeczne – budowanie grup sąsiedzkich czy ognisk zainteresowań, które sprzyjają przeciwdziałaniu samotności. W kolektywnych przestrzeniach pojawiają się opiekunowie czy opiekunki, osoby wspierające. Dzieci i wnuki to przywilej posiadany przez nielicznych. Polityka społeczna Europy koncentruje się na tematach związanych z automatyzacją pracy i zapewnieniem opieki...

A TERAZ WRÓĆMY DO 2025 ROKU.

Żyjemy coraz dłużej, a osób „starszych” jest coraz więcej. Frekwencja w klubach i akademiach dla seniorów rośnie, Uniwersytety Trzeciego Wieku pękają w szwach, a senioralne portale randkowe coraz mniej dziwią. Co piąty mieszkaniec Polski ma ponad 60 lat. W wielu krajach (także w Polsce) mierzony jest wskaźnik aktywnego starzenia się. Ale co to właściwie znaczy być starym? Kiedy zaczynamy czuć się staro? Ups... Britney *did it again* 25 lat temu, a Harry Potter w lipcu będzie świętował swoje 45 urodziny.

Czy faktycznie zaczynamy inaczej rozumieć starość? Czy jesteśmy w stanie inicjować partnerski dialog? Łatwo zbudować międzypokoleniowy dystans i zepchnąć seniorów na społeczny margines, bo przecież boomer nie zrozumie.

„(...) w naszych społeczeństwach utrwalił się obraz krzywej wieku, która osiąga szczytowy punkt około 40 lub 50 roku życia, następnie zaś nieodwołalnie i definitywnie opada w stronę bezwartościowej starości”.

GEORGES MINOIS, *HISTORIA STAROŚCI*

Czas przestać czekać na zmieniającą wszystko substancję z filmu Coralie Fargeat. Jak przekonuje 86-letnia Jane Fonda, jakość naszego życia nie zależy od ilości pieniędzy czy stanu naszego zdrowia. To, co czyni nasze życie dłuższym i szczęśliwszym, jest poczucie bycia częścią wspólnoty.

DOM NIESPOKOJNEJ STAROŚCI

tekst i reżyseria:

Michał Buszewicz

wideo i scenografia:

Michał Dobrucki

kostiumy: Lila Dziedzic

choreografia: Katarzyna Sikora

muzyka: Aleksandra Gryka

światło: Jędrzej Jęćkowski

asystentka choreografki:

Anna Kamińska

asystent kostiumografki:

Marko Saidov

asystentka reżysera:

Magdalena Wrani-Stachowska

inspicjentka: Anna Pawicka

obsada:

Helena: Beata Zygarlicka

Maryla: Anna Januszewska

Tomek: Paweł Adamski

Rupert: Robert Gondek

Wanda: Grażyna Madej

Julek: Jacek Piątkowski

Felicja: Ewa Sobiech

Sabina:

Adrianna Janowska-Moniuszko

Zosia:

Magdalena Wrani-Stachowska

Tobiasz: Maciej Litkowski

Szymon: Konrad Beta

muzyka na żywo:

puzon: Arkadiusz Głogowski

trąbka: Dawid Głogowski/
Dominik Kaszczyszyn

tuba: Kamil Więzowski

perkusja: Kuba Fiszer

wideo:

Narratorka Heleny:

Julia Pardon

Narratorka Maryli:

Wanda Włodarczyk

Narrator Tomka:

Jerzy Szczutowski

Narrator Ruperta:

Edmund Gorczyca

Narratorka Wandy:

Łucja Bartoszek

Narrator Julka:

Janusz Piszczatowski

Narratorka Felicji:

Barbara Kucińska

oraz

Chór Collegium Maiorum

ZUT pod dyrekcją Szymona

Wyrzykowskiego

Przedstawienie powstało przy udziale grupy
ekspertkiej szczecińskich seniorów.

PRAPREMIERA: 22 LUTEGO 2025, DUŻA SCENA

288. PREMIERA TEATRU WSPÓŁCZESNEGO W SZCZECINIE

Licencja na wystawienie
utworu została wydana
przez Stowarzyszenie
Autorów ZAiKS.

Szczecin

Dyrektor naczelny: Mirosław Gawęda

Dyrektor artystyczny: Michał Buszewicz

Teatr Współczesny w Szczecinie

Wały Chrobrego 3

70-500 Szczecin

REZERWACJA I SPRZEDAŻ BILETÓW:

bow@wspolczesny.szczecin.pl

tel. 91 489 23 23

Redakcja programu: Anna Rogozińska-Nowak,
Karolina Żabczak

Sesja promocyjna do spektaklu: Mila Łapko,
ilustracje wykonano przy użyciu Midjourney.

Opracowanie graficzne: Pełnia XYZ

wspolczesny.szczecin.pl